

בגללי-שקרי. היועץ המישפטי לממ"שלה רחה את גירסת קוטלר, שתמכה בתורגמן. אחרי שפשט את מריו, תקף הניצב את מהימנותה של המכונה, וגילה שהוא, כקצין בכיר, מודע היטב לחולשותיה.

מדוע, אם כן, הוא הסכים להיברק כשידע מראש, שכמנותחלב יהיו התוצאות נגדו?

אמרה תמיר: אני ייעצתי לו שלא יילך לבדיקה בפוליגרף. ידעתי כמה שווה המכונה הזאת. לפני כמה חודשים התכוונתי לפתוח מישור להכניס עובדים ורציתי להכניס גם מכ"שיר-פוליגרף. לשם כך ערכתי באר-צות-הברית מחקר על הפוליגרף. לא התמחיתי בנושא, אבל למרתי. קיבלתי מושג על פעולות המכשיר. לא מדאברהם, כי אם ממומחים בלוס-אנג'לס, בתקופה שהייתי שם.

הרושם שקיבלתי מהמכונה הוא שהיא בלתי-אמינה. זאת אחת הסיבות שאני החלטתי לא לפתוח מכון כזה. לא רציתי להיות קשורה במכשיר לא-אמין ולא-מדויק.

כשהוא סיפר לי שמציעים לו להיברק במכונת-אמת, אמרתי לו שלפחות ינצל את זכותו, כמו שיש לכל אזרח, לסרב להיברק במכונה. היו לו מספיק סיבות לכך, טובות מאוד, אחת-אחת.

אז קודם כל, הבדיקה אינה אמינה. אבל לאברהם היתה גם בעיה נוספת. הוא אחרי ניתוח-חלב פתוח. אני התייעצתי עם טובי הרופאים הקרדיוי-לוגים בארץ. הם אמרו לי שבזמן לקיחת תרופות ההשפעה על הבדיקה

אברהם תורגמן נאלץ השבוע להחפז מן המישטרה. אך אשתו האסטרולוגית מבטיחה:

"הכוננים נוצצים לו!"

אינו מוכן לפגוע במערכת ולכן הוא לא רוצה לפנות לבג"ץ. אני לא אניד שמות, אבל כל אחד בטח יודע במי מרוכר.

הוא הרגיש נפגע כששללו ממנו את הזכות למישפט-צדק. כל מישפטן שראה את מיסמך-ההחלטה של הפרד פטור יצחק זמיר — וראו אותו מישי-פטנים רציניים — הבין שזו החלטה מוטעית.

גם אני לא הכנתי, עם המוח הקטן שלי, איך זה שבן-אדם מואשם בעבירה כליכר חמורה ורוצים לרדוף אותו לפני דן יחיד, ולא בבית-מישפט. אם לא היו ראיות נגדו כדי להעמידו לדין בבית-מישפט — ולא היו — אז צריך להרים ידיים ולומר: אין ראיות. ואז אין מישפט.

ההחלטה לגבי מישפט לפני דן יחיד אינה מוצדקת. הרי העבירה שמוחסת לו איננה איחור לעבודה או תלישת כפתור מהמעיל. ובבית-מישפט היתה ניתנת לו הזכות להישפט במישפט-צדק. ואם זה ניתן לכל אזרח במדינה — מדוע שלא יתנו לו?

"פחד עצום!"

נ' ניה ששר בממשלה היה עובר עבירה רומה. האם הוא היה נשפט על-ידי ראש הממשלה? השר היה נשפט בבית-מישפט! מדוע לאברהם לא נית-נה הזכות הזו?

כיום שיש הוא הלך להודיע על ההתפטרות כאבירות. נוכרת באותו בוקר בניתוח-חלב שעבר לפני שני תיים. מאז שאני מכירה אותו, ידעתי שהיא גיבור.

הייתי אז בלונדון והוא הלך לעשות בדיקות שיגרתיות. ידעתי שהוא בריא מאוד, פרט לבעיות-קיבה, שהיו לו (המשך בעמוד 14)

תכונות שלנו היו מנוגדות — תמיד ראינו את עצמנו ביחד.

תורגמן התחנך בשנית, שלוש שנים אחרי הגט, ונולדו לו שתי בנות: מירב (17 וחצי) ומיכל (15 וחצי). מרים תמיר יצאה לדרך חיים עצמאית. היא פיתחה כישרון טיבעי שהיה לה בתורת-הנסתר, ויצאה לחו"ל כדי ללמוד את יסודות המיקצוע. המשכתי מסורת של דורות במישפחה שלי, סיפרה השבוע.

בח"ל היא נדרה ממקום למקום, הגיעה עד לאיראן והמורח-הרחוק. במשך השנים רכשה לה שם בארבעה תחומי התמחות: אסטרולוגיה, גרפי-לוגיה, כירומנטיקה (קריאה בכף-היד) וקריאה בקלפים אסטרולוגיים.

היא היתה בת-בית אצל השאה האיראני בטהראן ואצל בעליהון בארצות הברית.

בסוף שנות ה-70 יצאה ללוס-אנג'לס עם שני ילדיה וחייתה שם שלוש שנים. לפני שנתיים החליטה לשוב לארץ. מדי פעם היא מגיחה לעבודה מעבר לים. לרבריה, עם לקוחותיה נמנים אפילו יהודים חרדים בני-ניו-יורק.

מאז ששבה ארצה היא חיה ביחד עם תורגמן. בתחילה בדירה מרווחת במיגדל-דויד בתל-אביב, ואחרי-כך, כשמונה כמפקד המחוז הדרומי בדירת-השרד הירושלמית.

מאז שאנחנו ביחד, אני שותפה שלו לאורך כל הדרך, בכל החלטותיו והתלבטותיו. אמרה תמיר השבוע. היא סיפרה על מה שעבר עליהם בשבוע האחרון, עד שהגיש את מיכתב-ההתפטרות שלו לשר-המישטרה, חיים ברל.

המישיבה תמיר:

הוא התייעץ איתי, ובעצם הסכיר לי שקצה נפשו מהמאבק עם אנשים מסוימים בתוך המערכת, אבל הוא

כשהייתי בהריון עם יוסי, הבן של בכור, אפילו הרפסתי לו בכית ספר על החוק הפלילי, שהוא למד בשפרעם. "כבר אז הוא הקדיש את כל חייו למישטרה. הגעתי לבית-החולים ללדת את שני ילדי לבדי, כי הוא היה בעבודה ולא התפנה ללוות אותי".

ב-1963 הם התגרשו. מאז היינו כל הזמן בתקן של רומן-בהמשכים. ידידות אמיתית וחברית. תמיד ידענו שאנו קשורים האחד לשני, ואפילו שכמה

תמיר בת ה-43 ותורגמן בן ה-52 הם בני-דורים. הם נישאו ב-1957 ונולדו להם שני ילדים: יוסי (28) ואייל (23). אחרי שבע שנות נישואים הם התגרשו. "כשהוא התגייס למישטרה, הייתי עוד ילדה, בת תשע. אבי שיכנע אותנו ללבוש מדים. גרנו אז בצפת, ושם חסרו שוטרים. אברהם התגייס, וכשתתי-חנתני איתו, בת 16 כמעט, הוא כבר היה סמל, מרדך בבית-הספר לשוטרים בשפרעם.

היא רכה, והתוצאות עלולות להיות מכשילות.

אברהם ידע על כך: היה לו ברור מהם הסיכונים שהוא לוקח על עצמו. בכל זאת הוא התעקש ללכת. בגלל החשש שאחרת יחשבו שמה הוא פוחד ממשוה. הוא אמר לי שבשכיל הציבור הוא ייברק בפוליגרף.

אצל השאה האיראני

תמיר היתה טרודה מאוד ביום השישי האחרון. כל בניהמישפחה היו מוזמנים אליהם, לריתת-השרד הי-מישטרתי שלהם, שברחוב זאב בכר במרכז-ירושלים. הטלפונים לא פסקו מלצלצל. בין שיחת-טלפון והכנת השולחן לארוחים היא סיפרה על חוויה אישית הקשורה במהימנות מכונת-האמת.

עברה אצלי בעבר עורות שגנבה לי שתי מערכות סכ"ם מזהבות, דיי-יקרות. היא טענה כל הזמן שהיא לא גנבה. לא רציתי להתלונן במישטרה והצעתי לה שתיברק, על חשבוננו, במכונת-אמת. היא הסכימה. התוצאות היו שהיא רוברת-אמת, ושהיא לא גנבה את הסכ"ם.

הבורק הפרטי אף אמר לי בפירושו: 'היא לא גנבה.'
כעבור זמן, כשישבנו שתינו ושור-חחנו בשקט, לחצתי עליה בעניין-הגני-בה. היא נשברה, פרצה בככי והודתה. סיפרה לי שהיתה זקוקה לכסף כדי לקנות מתנת-חתונה לחברים. התק-שרתי מייד לבורק ואמרתי לו חר-משמעותי: אני מאוד מצטערת לומר לך, שהכלי שאתה עוסק בו איננו אמין, וכואב לי שהוא צריך להחליט בגורלם של אנשים. לא ידעתי שגם על עתידו של אברהם חילט המכשיר הזה.

עד כאן דבריה.

הזוג תורגמן-תמיר לפני ההתפטרות. בגלל דרגת הניצב, היה ברור לי שיהיה מפכ"ל